

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 K 007132 17 Kžk
Sarajevo, 14.03.2018. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Filipović dr. Ljiljane kao predsjednice vijeća, Radošević Sonje i Mujanović Ismete kao članova vijeća, uz sudjelovanje Šeta Mevlide kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Đ.I., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona SFRJ, koji je zakonom preuzet kao republički zakon, a po optužnici Kantonalnog tužiteljstva Srednjobosanskog kantona Travnik broj T06 0 KTRZ 0005933 12 od 03.07.2014. godine, nakon pretresa održanog dana 14.03.2018. godine u prisustvu federalnog tužitelja H.M., optuženog Đ.I. i njegove braniteljice P.B., advokata iz N.T., donio je i dana 19.03.2018. godine javno objavio

P R E S U D U

Optuženi Đ.I. sin Lj. i majke M., rođen 02.08.1952.godine u mjestu P., općina D.V., sa prebivalištem u mjestu P., B., po narodnosti Srbin, državljanin BiH, JMBG ....., pismen sa završenom osnovnom školom, penzioner, oženjen, otac dvoje djece, slabog imovnog stanja, služio vojsku, vodi se u VE D.V., neosuđivan, nalazio se u pritvoru od 24.06.2014. godine do 17.07.2014. godine, sada na slobodi, ne vodi se drugi krivični postupak

K R I V I J E

Što je:

U vrijeme oružanog sukoba u BiH između Armije BiH i Vojske Republike Srpske, zajedno sa umrlim F.Č. postupao suprotno odredbama člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, tako što je:

dana 11. juna 1992. godine u kasnim večernjim satima između 23,00 i 00,00 sati, nakon što su Đ.I. u svojstvu pripadnika VRS i 19. D. brigade VP 7074 S. i F.Č. uniformisani i naoružani puškama zaustavili civile M.B. i Š.S. na lokalitetu I. njive u blizini mjesta Č., koje je bilo pod kontrolom snaga VRS, koji su krenuli da zbog lične bezbjednosti napuste područje D.V. prema teritoriji opštine B. pod kontrolom snaga Armije BiH, te nakon što su uputili M.B.i

Š.S. u kojem smjeru da idu, propustili su M.B. i Š.S. da prođu, nakon čega su M.B. i Š.S. krenuli u pokazanom smjeru, Đ.I. i F.Č. odmah repetirali puške i pucali sa namjerom da iste liše života u leđa M.B.a i Š.S., pri čemu je Š.S. zadobio povrede vatrenim oružjem u potiljačni dio glave i u donji dio tijela, od kojih povreda je nastupila smrt Š.S., dok je M.B. uspio pobjeći i prebjegao na teritoriju B. pod kontrolom snaga Armije BiH.

čime je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ.

pa ga sud, uz primjenu navedene zakonske odredbe i primjenom člana 41. stav 1. preuzetog Krivičnog Zakona SFRJ

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) GODINA

Na osnovu člana 50. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ optuženom se u izrečenu kaznu ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 24.06.2014. godine do 17.07.2014. godine.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni Š.M. i M.B. se upućuju da imovinskopravni zahtjev ostvaruju u parničnom postupku.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka.

O B R A Z L O Ž E N J E

Optužnicom Kantonalnog tužiteljstva Srednjobosanskog kantona Travnik broj T06 0 KTRZ 0005933 12 od 03.07.2014. godine, optuženom Đ.I. stavljeno je na teret krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona SFRJ, koji je zakonom preuzet kao republički zakon (KZ SFRJ).

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 007132 14 K od 19.01.2015. godine, optuženi Đ.I. je oglašen krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, u koju kaznu mu se na osnovu člana 50. preuzetog KZ SFRJ ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 24.06.2014. godine do 17.07.2014. godine.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 06 0 K 007132 15 Kž od 17.02.2016. godine, uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog Đ.I., navedena presuda

Kantonalnog suda u Novom Travniku je ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovnog suđenja, presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 007132 16 K 2 od 20.06.2016. godine, optuženi Đ.I. je oglašen krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, u koju kaznu mu se na osnovu člana 50. preuzetog KZ SFRJ ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 24.06.2014. godine do 17.07.2014. godine.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 06 0 K 007132 16Kž 2 od 21.09.2017. godine, uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog Đ.I., navedena presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku je ukinuta i u ovom predmetu određeno održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Na pretresu održanom pred ovim sudom, u skladu sa članom 332. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), prihvaćeni su dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka: iskazi svjedoka Š.M. i Š.O. sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 14 od 02.09.2014. godine, iskaz svjedoka M.B. sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 14 od 17.09.2014. godine, iskazi svjedoka O.S., H.I. i K.Z. sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 14 od 15.10.2014. godine, iskaz vještaka dr. Žujo Hamze, zapisnik o saslušanju svjedoka T.E. koji je dao pred ovlaštenim djelatnicima MUP SBK N.T., broj 02/3-6-77/13 E.K.N.Š. od 05.02.2013. godine, sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 14 od 17.09.2014. godine, knjiga dovedenih i privedenih lica Stanice Javne bezbjednosti D.V. od 01.06.1992. godine ERN broj 0207-2737, spisak privedenih i zadržanih lica Stanice Javne bezbjednosti D.V. broj 19-4-05-/92 od 12.07.1992. godine, izvještaj Centra službe i bezbjednosti B.L. o radu Centra Službe i bezbjednosti B.L. za period od 01.01. do 30.06.1992. godine iz jula 1992. godine ERN br. 032-4-6764, naredba 19. P.B. ST POV br. 3-1 od 13.06.1992. godine ERN broj 01046063, zapisnik skupštine srpske opštine D.V. od 14.04.1992. godine br. 01/1-/92 ERN broj 01046063, izvještaj o radu stanice javne bezbjednosti D.V. za period 01.04.1992. godine do 25.12.1992. godine iz januara 1993. godine ERN br. 02072691, redovni borbeni izvještaj Komande 1. K.k. STR POV broj 44/1-236 od 14.07.1992.godine ERN br. 00861915, zahtjev za prijem Srpske opštine D.V. broj 3/92 od 15.02.1992. godine upućen autonomnoj regiji K.B.L. ERN broj 00403886, zaključci sa sjednice savjeta centra u proširenom sastavu održanog dana 6. maja 1992.godine sačinjen od strane CSB B.L. Depeša br. 11-144 od 20.05.1992. godine ERN br. 00633164, redovni borbeni izvještaj Komande prvog k.k. POV br. 44-1/162 od 04.06.1992. godine upućen glavnom štabu vojske SR BiH ERN br. 00861547, redovni borbeni izvještaj Komande prvog k.k. k. POV br. 44-1/162 od 06.07.1992. godine također upućen Glavnom štabu vojske SR BiH ERN broj 00861855, zapisnik o saslušanju svjedoka O.S. sačinjen od MUP-a T. br. 02/3-6-225/14 od 29.04.2014. godine, zapisnik o izjavi M.B.a sačinjen od PU D.V. broj 04-07/3-2-249/00 od 13.06.2000.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.B. sačinjen od strane istražnog sudije Kantonalni sud Travnik br. Ki:24/00 od 05.06.2002.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.B. sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/3-1-176/10 od 30.11.2010.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.B. sačinjen od strane Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj T 06 0 KTRZ 0005933 12 od 09.06.2014.godine uz fotodokumentaciju sačinjenu od strane MUP-a

SBK/KSB, Sektor kriminalističke policije sa datumom fotografisanja 02.06.2014. godine i datumom izrade 03.06.2014. godine, dopis Ministarstva rada i boračko invalidske zaštite RS broj 16-03/3-2-1-835-457/14 od 10.04.2014.godine, uz koji se nalazi i obrazac VOB - 8 za I. Đ., dopis općine D.V., Službe za društvene djelatnosti, opću upravu i civilnu zaštitu broj 03-13-00956/14 od 30.04.2014.godine, dopis Općinskog suda B. broj 046-0-Su-14-000 525 od 27.05.2014.godine, upućen Kantonalnom tužilaštvu SBK/KSB T., a u vezi predmeta istog tužilaštva broj T06 0 KTRZ 0005933 12 od 22.05.2014. godine, dopis Instituta za traženje nestalih osoba broj 03/1-40-2-70-2/10 od 25.01.2011. godine upućen ministarstvu sigurnosti Državne agencije za istragu i zaštitu regionalni ured u Sarajevu, a vezano za njihov dopis broj 17-14/3-1-04-2-303-3/10 od 29.12.2010. godine, dopis Kantonalnog suda Novi Travnik broj 06 0 Su 006594 14 Dp2 od 28.04.2014. godine, sa prilogom u vidu spisa istog suda broj br. Kri-4/2000 u fotokopiji uz potvrdu vjernosti fotokopije od strane tog suda, naredba Kantonalni sud Travnik broj Kri:24/2000 od 22.11.2000.godine kojom se naređuje ekshumacija i obdukcija jednog NN tijela na lokalitetu naselje Č. D.V. za dan 29.11.2000. godine sa početkom u 11,00 sati za šta se kao vještak sudske medicine angažuje doktor Žujo Hamza specijalista sudske medicine, zapisnik o ekshumaciji izvršenoj 02.12.2000. godine sačinjen od strane Kantonalnog suda Travnik broj Kri:24/2000 od istog datuma po istražnom sudiji L.S. na lokaciji D.V.- B. H. (groblje) povodom ekshumacije NN lica čiji se posmrtni ostaci nalaze na pomenutoj lokaciji, nalaz i mišljenje o ekshumaciji i pregledu sa obdukcijom i identifikacijom leša sačinjen od strane vještaka dr. Žujo Hamza specijalista sudske medicine za broj Kri:24/00 Kantonalnog suda u Travniku i sa datumom prijemnog pečata istog suda od 02.12.2000.godine, dopis MUP SBK/KSB UP Travnik broj 02/3-6-04-2-108/12 od 05.06.2014.godine uz prilog ovjerena kopija stranice Knjige uviđaja PU D.V. od rednog broja 156 do rednog broja 160, dopis MUP SBK/KSB UP Travnik broj 02/3-6-04-2-108/12 JA od 01.07.2014. godine kojim se Kantonalnom tužilaštvu Travnik dostavlja fotodokumentacija sačinjena od iste Policijske uprave pod brojem 04-07/3-2-157/00 od 15.12.2000.godine kao datum izrade i sa 02.12.2000. godine kao datumom fotografisanja, izvod iz matične knjige rođenih za općinu D.V. na ime i prezime F.Č., rođenog 28. maja 1956. godine, sačinjenog pod brojem 03/13-200-2139/12 od 23.10.2012.godine, a za kojeg je u rubrici naknadni upis i bilješke konstatovano da je Č.F. umro dana 14.09.2004. godine u A. i da je upisan u matičnu knjigu umrlih Ž. pod rednim brojem 79/04, izvod iz kaznene evidencije za optuženog iz TCMS od 09.06.2014. godine sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 14 K od 14.11.2014. godine, iskazi svjedoka odbrane F.R., G.Z., M.R., P.M., iskaz optuženog Đ.I. saslušano kao svjedoka odbrane, odgovor M.o. upućen braniteljici I.Đ. br. 13-04-1-88-13/12 od 20.10.2014.godine, odgovor dostavljen braniteljici optuženog I.Đ., odjeljenja za vojne evidencije učesnika odbrambeno otadžbinskog rata resor boračko invalidske zaštite i zaštite civilnih žrtava rata M..... Vlade Republike Srpske br. 16-03/3-2-1-835-970/14 od 10.09.2014. godine, i karton iz vojne evidencije za I.Đ., originalna potvrdu firme L. iz A. od 30. juli 2014. godine sa prijevodom po stalnom sudskom tumaču na službeni jezik suda, sprovodnica za prevoz umrle osobe Ambasade S. i C.G. u A.i Konzularno odjeljenje br. 5051-1/2004 KS 1101 od 16.09.2004. godine, potvrda od 15.07.2014. godine preduzeća „G.“ d.o.o. B., zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Đ.I., pred Kantonalnim tužiteljstvom u Travniku broj T06 0 KTRZ 0005933 12 od 24.06.2014. godine, Potvrda I.z. broj 02-03-4-2212-4/14 od 04.09.2014. godine sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 14 K od 08.12.2014. godine, iskaz svjedoka D.Đ. i Đ.R. sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 14 K od 08.12.2014. godine, iskaz svjedoka M.B. i Š.M. sa zapisnika o glavnom pretresu broj 06 0 K 007132 16 K2 od 15.06.2016. godine.

Nadalje, na pretresu pred ovim sudom neposredno je ispitan svjedok Š.O., pa je nakon unakrsnog ispitivanja ovog svjedoka od strane braniteljice optuženog uložen u spis suda i zapisnik o saslušanju ovog svjedoka pred Kantonalnim tužiteljstvom Srednjobosanskog kantona u Travniku broj T06 0 KTRZ 0005933 12 K od 09.06.2014. godine.

Nakon preuzimanja dokaza i nakon neposrednog ispitivanja svjedoka Š.O., federalni tužitelj je, na pretresu održanom pred ovim sudom izmijenio činjenični opis optužnice.

Ocjenom svih izvedenih dokaza, kako onih koji su neposredno izvedeni pred prvostepenim sudom i preuzeti od strane ovog suda tako i dokaza koji je neposredno izveden na pretresu održanom pred ovim sudom, pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, ovaj sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Činjenica da je u inkriminisanom periodu postojao oružani sukob u Bosni i Hercegovini, pa i na teritoriji D.V. između Armije BiH i Vojske Republike Srpske (VRS) utvrđena je na osnovu iskaza svjedoka M.B.a, O.S., H.I., G.Z., M.R. i P.M. Tako je svjedok M.B. izjavio da je viđao uniformisane ljude koji su patrolirali ulicama D.V., kao i da je svjedočio paljenju kuće K.H. Naime ovaj svjedok je izjavio da on i Š.S. nisu bili pripadnici oružanih snaga u sukobu, da su se on i Š.S. skrivali u podrumu njegove kuće sve do 11. juna 1992. godine, kada su odlučili napustiti D.V. radi njihove lične sigurnosti i preći na teritoriju Bugojna koje je bilo pod kontrolom Armije BiH. Ovaj svjedok je govorio o tome da je većina Bošnjaka napustila D.V., kao što su i njihove porodice ranije, prije predmetnog događaja, napustile D.V. i prešle na teritoriju opštine B. radi lične sigurnosti. Svjedoci H.I. i O.S. su govorili o tome da je početkom maja 1992. godine stanovništvo bošnjačke nacionalnosti masovno napuštalo područje D.V., da su bili pretresi od strane srpske vojske, da su ljudi bošnjačke nacionalnosti hapšeni, da su paljene kuće i džamije. Svjedoci G.Z., M.R. i P.M. su govorili o tome da su se maju ili početkom juna mjeseca 1992. godine formirale prve borbene linije između Armije BiH i VRS i da su se odvijala borbena dejstva između ovih oružanih snaga.

Nadalje, pri navedenom treba imati u vidu i činjenicu da je Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine dana 20.06.1992. godine proglasilo ratno stanje u Bosni i Hercegovini. Odluka o proglašenju ratnog stanja objavljena je u „Službenom listu Bosne i Hercegovine“ broj 7/92, iako su oružani sukobi počeli i prije proglašenja ratnog stanja, a što potvrđuje činjenica da je Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine donijelo Odluku o proglašenju neposredne ratne opasnosti od 08.04.1992. godine, koja Odluka je odmah stupila na snagu.

Također, iz redovnog borbenog izvještaja Komande prvog k.k. POV br. 44-1/162 od 04.06.1992. godine, upućen glavnom štabu vojske SR BiH ERN br. 00861547, proizilazi da je postojao oružani sukob u Bosni i Hercegovini i da su postojala borbena dejstva između Armije BiH i VRS.

Da je optuženi Đ.I. u to vrijeme bio pripadnik 19. D. brigade VRS VP 7074 S. i da je kao takav bio zadužen sa vojnom uniformom i naoružanjem, utvrđeno je aktom M. o. broj 13-04-1-88-13/12 od 20.10.2014.godine, kao i aktom odjeljenja za vojne evidencije učesnika odbrambeno otadžbinskog rata resor boračko invalidske zaštite i zaštite civilnih žrtava rata Ministarstva rada i boračko invalidske zaštite Vlade Republike Srpske br. 16-03/3-2-1-835-

970/14 od 10.09.2014. godine, sa kartonom iz vojne evidencije za Đ.I. Naime, iz navedenih dokaza slijedi da je optuženi Đ.I. bio pripadnik 19. D. brigade VRS VP 7074 S. u vremenskom periodu od 22.04.1992. godine do 07.11.1995. godine. Također, navedeno ne spori ni optuženi Đ.I..

Dakle, svi naprijed navedeni dokazi potvrđuju da se u inkriminisano vrijeme, na području D.V., život nije odvijao na način kako bi se inače odvijao u stanju mira, jer su se na širem području D.V. odvijala borbena dejstva, postojala je mobilizacija vojnih snaga i kretanje oružanih formacija, a civilno bošnjačko stanovništvo D.V. je bilo pod vlašću jedne od strana u sukobu – VRS.

Činjenica da su M.B. i Š.S. imali status civila za vrijeme oružanog sukoba u BiH između Armije BiH i VRS utvrđena je iskazom svjedoka M.B. Naime ovaj svjedok je izjavio da on i Š.S. nisu bili pripadnici oružanih snaga, da su se on i Š.S. skrivali u podrumu njegove kuće sve do 11. juna 1992. godine, kada su odlučili napustiti D.V. radi njihove lične sigurnosti i preći na teritoriju B. koje je bilo pod kontrolom Armije BiH. Navedeno zbog toga jer je većina Bošnjaka napustila D.V., kao što su i njihove porodice ranije prije ovog događaja napustile D.V. i prešle na teritoriju opštine B. radi lične sigurnosti. Također, iz člana 3. stav 1. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine proizilazi da se civilima smatraju lica koja ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, podrazumevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i lica onesposobljena za borbu usljed bolesti, lišenja slobode, ili iz kojeg bilo drugog uzroka. U konkretnom slučaju, ovaj sud je cijenio iskaz svjedoka M.B. i utvrdio su M.B. i Š.S. imali status civila prema IV Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, a to nije osporavala ni odbrana optuženog.

Imajući u vidu okolnosti pod kojima se desio konkretni događaj, ovaj sud nalazi da je on usko povezan sa oružanim sukobom koji je postojao u Bosni i Hercegovini u vrijeme kada se on desio. Naime, iz naprijed utvrđenih činjenica nesporno proizilazi da se događaj desio u vezi sa pokušajem civila bošnjačke nacionalnosti M.B. i Š.S. da napuste područje D. V. radi lične sigurnosti. Na osnovu utvrđenih činjenica, očigledno je da je postojanje oružanog sukoba u BiH i na području D.V. utjecalo na sposobnost optuženog da učini predmetno krivično djelo. Pri navedenom, ovaj sud je imao u vidu i stav izražen u presudi Žalbenog vijeća MKSJ broj IT-96-23& IT-96/23/1-A od 12.06.2002. godine, u kojem se ističe da se u najmanju ruku traži da je postojanje oružanog sukoba u znatnoj mjeri utjecalo na sposobnost počinioca da počini zločin, njegovu odluku da ga počini, način počinjenja zločina ili cilj s kojim je počinjen, te da je za zaključak da su krivična djela povezana sa oružanim sukobom dovoljno ako se utvrdi da je počinitelj djelovao pod okriljem oružanog sukoba. Iz navedenih razloga, ovaj sud nalazi utvrđenim da su radnje koje se optuženom Đ.I. stavljaju na teret u vezi sa postojanjem oružanog sukoba u BiH i na području D.V. koji se odvijao između Armije BiH i jedinica VRS.

Činjenicu da je u predmetnom događaju smrtno stradao Š.S. ovaj sud prije svega utvrdio na osnovu iskaza svjedoka M.B., a zatim i na osnovu akta I..... 03/1-40-2-70-2/10 od 25.01.2011. godine iz kojeg proizilazi da se Š.S. nalazio na spisku nestalih osoba za vrijeme rata i oružanog sukoba u BiH. Iz dopisa Kantonalnog suda Novi Travnik broj 06 0 Su 006594 14 Dp2 od 28.04.2014. godine, sa prilogom u vidu spisa istog suda broj br. Kri-4/2000 u

fotokopiji i uz potvrdu vjernosti fotokopije od strane tog suda, i iz naredbe Kantonalnog suda Travnik broj Kri:24/2000 od 22.11.2000.godine, proizilazi da je određena ekshumacija i obdukcija jednog NN tijela na lokalitetu groblja „B.h.“. Iz ovjerene kopije stranice Knjige uviđaja PU D.V. pod rednim brojem 157. evidentirano je da je dana 02.12.2000. godine na gradskom groblju „B.h.“ obavljena ekshumacija i obdukcija posmrtnih ostataka Š.S. Navedene činjenice proizilaze i iz iskaza svjedoka K.Z. koji je istražitelj I... u BiH. Iz zapisnika o ekshumaciji broj Kri.24/2000 od 02.12.2000. godine, proizilazi da su Š.O. i Š.M. (sin i brat ubijenog Š.S.) identifikovali Š.S.. Iz nalaza i mišljenja o ekshumaciji i pregledu sa obdukcijom i identifikacijom posmrtnih ostataka sačinjenog od strane vještaka dr. Žujo Hamze, specijaliste sudske medicine za predmet broj Kri:24/00 proizilazi da je ovaj vještak na skeletnim ostacima Š.S. našao povrede gornje vilice ličnih kostiju kao i potiljačne kosti, prijelom donjeg kraka lijeve stidne kosti i da su iste nanesene projektilima iz ispaljenog vatrenog oružja. Navedene činjenice također proizilaze i iz fotodokumentacije o izvršenoj ekshumaciji, sačinjene od Policijske uprave D.V. pod brojem 04-07/3-2-157/00 od 15.12.2000. godine kao datum izrade, i sa 02.12.2000. godine kao datumom fotografisanja.

Da se događaj iz kojeg je proisteklo djelo koje je predmet ovog postupka desio dana 11. juna 1992. godine u kasnim večernjim satima između 23,00 i 00,00 sati, na lokalitetu I. njive u blizini mjesta Č.i koje je bilo pod kontrolom snaga VRS, na način da su Đ.I., u svojstvu pripadnika VRS i 19. D. brigade VP 7074 S. i F.Č., uniformisani i naoružani puškama, zaustavili civile M.B. i Š.s., koji su krenuli da zbog lične bezbjednosti napuste područje D.V. prema teritoriji opštine B., te da su Đ.I. i F.Č. odmah repetirali puške u leđa M.B. i Š.S. sa namjerom da iste liše života, nakon što su uputili M.B. i Š.S. u kojem smjeru da idu, kojom prilikom je Š.S. ubijen, dok je M.B. uspio pobjeći na teritoriju B., ovaj sud je utvrdio prije svega na osnovu iskaza svjedoka M.B.

Tako, svjedok M.B. kao jedini očevidac predmetnog događaja, je izjavio da je 1992. godine živio u D.V., kada je 11. juna 1992. godine zajedno sa Š.S. odlučio da napusti D.V., jer je srpska vojska počela da hapsi i zatvara mještane i da su neki mještani već bili ubijeni. Idući prema Č. oni su naišli na dvojicu uniformisanih i naoružanih ljudi od kojih je ovaj svjedok odmah prepoznao optuženog Đ.I. i F.Č. iz razloga što ih je poznavao od ranije. Naime, Đ.I. je imao kuću udaljenu od njegove oko 1200 metara, a i radili su u istom preduzeću „J“ (I. je vozio viljuškara) a isto je i sa F.Č. radio u istoj radnoj brigadi nekih 12 do 13 godina. Tom su prilikom stajali i pričali. Nakon toga su se optuženi Đ.I. i F.Č. razmakli i rekli im da prođu između njih dvojice, pa čim su ih ovaj svjedok i oštećeni prošli, svjedok je čuo kako se repetira oružje, a odmah zatim došlo je i do pucanja iza njihovih leđa, te pada svjedoka i oštećenog. Razaznao je rafalnu i pojedinačnu pucnjavu, te je svaki put poslije rafala čuo kako neko od njih dvojice kaže „biži na put“ i tako četiri puta. Osjetio je da po njemu padaju hrastove grane, a istovremeno kada i on, pao je i Š.S.. Svjedok je izričit u tome da je do pucnjave došlo iz ruku optuženog Đ.I. i F.Č. i iza njihovih leđa, tako da apsolutno isključuje mogućnost da su ti metci dolazili iz nekog drugog smjera. Kada se pucnjava završila napipao je tijelo oštećenog Š.S. koji nije reagovao, pa je svjedok pronašao svoju kapu i torbu i počeo da se izvlači niz put, pa je tako najprije došao u mjesto K. a potom i u B. kojom prilikom je ovlaštenim licima u policiji opisao šta se desilo njemu i Š.S.u, te članovima njegove porodice.

Iz iskaza svjedoka Š.O. i Š.M. proizilazi da im je M.B. odmah, ni 24 sata nakon predmetnog događaja kazao da su počinitelji ubistva Š.O. optuženi Đ.I. i F.Č.. Iako su svjedoci Š.O. i

Š.M. na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom najprije izjavili da im je M.B. rekao da je druga osoba koja je bila na punktu F.Z. a ne F.Č., navedeno ne dovodi u sumnju vjerodostojnost iskaza svjedoka M.B. i iskaza ovih svjedoka. Ovo stoga što je u ponovnom postupku pred prvostepenim sudom svjedok Š.M. (sin ubijenog Š.S.) objasnio da se zbunio u postupku pred sudom, da je imao tremu, te ispravio svoj iskaz u dijelu da mu je M.B. rekao da je ipak kritične prilike pored optuženog Đ.I. bio prisutan F.Č. a ne F.Z. U postupku pred ovim sudom, gotovo identično obrazloženje je dao i svjedok Š.O. (brat ubijenog Š.S.). Svjedok je ostao dosljedan da mu je M.B. ispričao da je kritične prilike pored optuženog Đ.I. bio prisutan i F.Č. i nakon što mu je od strane braniteljice optuženog predložen njegov iskaz koji je dao pred kantonalnim tužiteljem broj T06 0 KTRZ 0005933 12 K od 09.06.2014. godine, kojom prilikom je izjavio da je druga osoba sa optuženim bila F.Z. Tvrdnju braniteljice da su ovi svjedoci dali neprihvatljive razloge za promjenu iskaza, ovaj sud ne može prihvatiti. Prije svega, radi se o bliskim srodnicima ubijenog Š.S., koji emotivno doživljaju postupak pred sudom pa se ne može sa sigurnošću isključiti mogućnost da ovi svjedoci nisu bili zbunjeni i imali tremu u postupku pred sudom. Nadalje, iskaze ovih svjedoka treba dovesti u vezu sa iskazima svjedoka O.S., H.I. i D.DŽ., koji su također vidali F.Č. na punktu zajedno sa optuženim Đ.I., pa se time isključuje mogućnost da je svjedok M.B. ispričao Š.M. i Š.O. da je bio Z. a ne Č.F. Iz navedenih razloga je ovaj sud izjašnjenja svjedoka Š.O. i Š.M. dana u ponovnom postupku pred prvostepenim sudom i u postupku pred ovim sudom ocijenio prihvatljivim. Pored navedenog, iskaze ovih svjedoka sud je prihvatio iz razloga što su u svim ostalim bitnim dijelovima identični iskazu svjedoka M.B.a. Nadalje, potvrdu vjerodostojnosti navoda svjedoka Š.M.a, Š.O. i M.B., sud vidi i u tome što prema njihovim iskazima, nesporno proizilazi da je svjedok M.B. drugog dana Bajrama u junu 1992. godine u jutarnjim satima opisao kako su on i Š.S. pokušali izaći iz D.V. u B.. Da je prvi dan vjerskog praznika Kurban Bajrama u junu 1992. godine bio 11., kada i predmetni događaj, vidljivo je iz akta I.z. u BiH R. br. 02-03-4-2212-1/14 od 04.09.2014. godine. Iz toga dalje slijedi da je M.B. ni 24 sata nakon predmetnog događaja, sinu i bratu ubijenog Š.S. kazao ko su počinitelji ubistva Š.S.. Osim toga, pri ocjeni vjerodostojnosti iskaza ovih svjedoka u vezi sa učesćem optuženog Đ.I. u predmetnom događaju, ovaj sud je imao u vidu činjenicu da su oba ova svjedoka tokom čitavog postupka u svim svojim iskazima, tvrdili da im je svjedok M.B. rekao da je učesnik tog događaja i jedan od onih koji su pucali na njega i oštećenog Š.S. bio optuženi Đ.I..

Sud iskaz svjedoka M.B. prihvata tačnim iz više razloga. Prije svega, ovaj svjedok je od početka istrage kao i na glavnim pretresima više puta ispitan na okolnosti predmetnog događaja i isti je ostao dosljedan da su on i oštećeni Š.S. kritične prilike sreli optuženog Đ.I. i F.Č. kod tzv. I.nj., da su pričali sa njima, te kada su ih optuženi i F.Č. pustili da prođu da su isti pucali njima iza leđa, kao i da nema nikakve dileme u pogledu identiteta ovih lica jer ih obojicu poznaje od ranije. Da je svjedok M.B. ostao dosljedan kako u pogledu identiteta lica koja su kritične prilike sreli on i oštećeni Š.S. tako i u opisivanju načina na koji se predmetni događaj desio proizilazi i iz zapisnika o izjavi M.B.a sačinjen od PU D.V. broj 04-07/3-2-249/00 od 13.06.2000.godine, zapisnika o saslušanju svjedoka M.B.a sačinjen od strane istražnog sudije Kantonalni sud Travnik br. Ki:24/00 od 05.06.2002. godine, zapisnika o saslušanju svjedoka M.B. sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/3-1-176/10 od 30.11.2010. godine, zapisnika o saslušanju svjedoka M.B. sačinjenom od strane Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj T 06 0 KTRZ 0005933 12 od 09.06.2014. godine uz fotodokumentaciju sačinjenu od strane MUP-a SBK/KSB kada je ovaj svjedok na

fotografiji broj 5 prepoznao optuženog Đ.I. kao lice koje je kritične prilike bilo prisutno i sa kojim je on razgovarao. Pri navedenom ovaj sud je imao u vidu i činjenicu da nije našao niti jedan razlog radi kojeg bi svjedok M.B. lažno teretio Đ.I. i F.Č.. Također, činjenica da je druga osoba sa optuženim Đ.I. bio F.Č., posredno je utvrđena (pored navedenog iskaza) i iskazima svjedoka O.S., H.I. i D.DŽ. koji su potvrdili da su u kritičnom vremenskom periodu viđali u selu i F.Č. naoružanog i uniformisanog.

Također ovaj sud je pri ocjeni iskaza svjedoka M.B.a, imao u vidu i nalaz i mišljenje vještaka specijaliste sudske medicine prof. dr. Žujo Hamze, koji je u svom pisanom nalazu i mišljenju i u iskazu na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom utvrdio da je oštećeni Š.S. zadobio povrede u vidu razorenja ličnih kostiju sa desne i lijeve strane kao i gornje vilice koja nedostaje sa lijeve strane, otvora u potiljačnoj kosti u visini potiljačnog šava veličine 8 x 6 cm koji odgovara strijelnom razorenju, te prijelom donjeg kraka lijeve stidne kosti. Zaključak vještaka je da su povrede u predjelu glave i u predjelu stidne kosti nanesene vatrenim oružjem. Nadalje je potvrdio da je o ekshumaciji posmrtnih ostataka oštećenog sačinjen zapisnik i fotodokumentacija od strane ovlaštenih službenih osoba MUP-a T., pa je nakon predočavanja fotodokumentacije potvrdio da se na fotografijama broj 7 i 8 vide povrede u predjelu glave, a na fotografijama broj 9 i 10 povreda u predjelu karlične kosti koja je dodatno označena strelicom. Kada je u pitanju broj projektila vatrene oružja koji su pogodili oštećenog vještak je utvrdio da se, cijeneći mjesto povređivanja, radi o najmanje 2 projektila, ali vještak ne može isključiti mogućnost da je tih projektila bilo i više obzirom da se radi o skeletnim ostacima tijela, zbog čega se ne može isključiti da je bilo projektila kroz trbuh, kroz butinu i sl. Iz navedenog je utvrđena činjenica da je smrt oštećenog Š.S. bila nasilna, odnosno prouzrokovana projektilima iz vatrene oružja. Dakle, činjenica koju je vještak utvrdio, a to je da su povrede na skeletnim ostacima Š.S. nanesene vatrenim oružjem, potvrđuje u ovom dijelu iskaz svjedoka M.B.

Pomenuto vještačenje je ovaj sud u cijelosti prihvatio kao stručno i objektivno, jer je provedeno uz primjenu odgovarajućih stručnih i naučnih metoda koje ničim nisu dovedene u pitanje, kao ni kompetentnost i kredibilitet samog vještaka.

Dakle, iskaz svjedoka M.B. sud cijeni tačnim, dosljednim i isti prihvata. S tim u vezi, izvjesne nedosljednosti na koje odbrana ukazuje, a koje se odnose na okolnosti kakvo je vrijeme bilo tj. da li je padala kiša ili nije, te da li je kritične prilike ovaj svjedok skočio, pao, potrčao i sl., kao i objašnjenja ovog svjedoka povodom toga, po nalaženju ovog suda tiču se nebitnih okolnosti koje se kao takve ne odnose na činjenice i okolnosti koje čine obilježja ovog krivičnog djela koje se optuženom Đ.I. stavlja na teret.

Imajući u vidu prednje navedeno, ovaj sud ne prihvata odbranu optuženog Đ.I. koju je dao kao svjedok odbrane na glavnom pretresu, da svjedok M.B. njega lažno optužuje zato što je T.S., koji je alkoholičar i sa kojim optuženi nije govorio, B. rekao da ga lažno optuži, a pošto se B. nije podnosio sa Č. to je onda rekao i za Č.. Ovo stoga, što iz stanja u spisu predmeta slijedi da su se svjedok Š.O. i Š.M. (stariji sin Š.S.) vidjeli sa T.S. 2000. godine u B.L., kada im je T.S. rekao gdje je sahranjen Š.S., a ne i ko je ubio Š.S.. Nakon tog razgovora oni su pronašli tijelo Š.S.. Ovakva odbrana optuženog Đ.I. nema činjeničnog utemeljenja, jer iz stanja spisa nesporno proizilazi da je svjedok M.B. ni 24 sata nakon predmetnog događaja ispričao Š.O. i Š.M. ko je ubio Š.s., te da se prije toga nije susreo sa T.S.. Iz navedenih

razloga, ovaj sud iskaz optuženog Đ.I. koji je dao na glavnom pretresu kao svjedok odbrane ne prihvata, ocjenjujući da je isti usmjeren na izbjegavanje krivnje.

Tvrđnju odbrane optuženog Đ.I., da kritične prilike nisu bili prisutni ni on, ni F.Č., sud ne prihvata. Naime, na navedene okolnosti saslušani su svjedoci odbrane i to F.R., G.Z., M.R. i P.M.. Iz iskaza svjedoka F.R., M.R., P.M. i iskaza optuženog kao svjedoka odbrane, proizilazi da F.Č. nije bio mobiliziran kao pripadnik VRS, pa je odbrana u tom pravcu ponudila i materijalne dokaze. Međutim, imajući u vidu dosljednost iskaza svjedoka M.B., koji je uvijek tvrdio da je kritične prilike na tzv. I.nj. sreo Đ.I. i F.Č., te ostalih svjedoka optužbe koji su svjedočili o tome da su neposredno viđali F.Č. uniformisanog i naoružanog u selu ovaj sud nalazi utvrđenim da je F.Č. bio prisutan u navedenom vremenskom periodu. Okolnost da isti nije zvanično na spisku mobilisanih lica VRS, ne isključuje mogućnost da je isti bio prisutan u periodu o kojem su svjedoci optužbe svjedočili. Ista ocjena vrijedi i za dokaz odbrane-potvrdu kojom se potvrđuje da je F.Č. u vrijeme kada se desio predmetni događaj bio u radnom odnosu u preduzeću u A.. Naime, biti u radnom odnosu ne znači i biti prisutan svaki dan na poslu. Nesporna je činjenica da je F.Č. umro u A., ali navedenom činjenicom se ne dokazuje da je F.Č. sve vrijeme bio u A.

Na netačnost odbrane optuženog Đ.I. ukazuje i nedosljednost u iskazima svjedoka odbrane M.R. i optuženog Đ.I. kao svjedoka na glavnom pretresu. Naime, svjedok odbrane M.R. je na glavnom pretresu govorio da je tu noć kada je ubijen Š.S. bio sa optuženim na odmoru u kući u kojoj su se odmarali vojnici, dajući praktično alibi optuženom, dok je optuženi izjavio da je bio kod sestre na slavi. Iz zapisnika o ispitivanju tada osumnjičenog Đ.I. broj T06 0 KTRZ 0005933 12 od 24.06.2014. godine, proizilazi da mu je za ubistvo Š.S. rekao njegov kum S.M. i da je S.M. sahranio Š.S., dok je svjedok odbrane P.M. na glavnom pretresu rekao da je on lično pronašao tijelo Š.S. i da ga je on sahranio, dok je optuženi Đ.I. u svom iskazu koji je dao kao svjedok odbrane na glavnom pretresu izjavio da je od invalida koji su nosili ručak čuo da je ubijen Š.S.. Imajući u vidu navedene nedosljednosti među iskazima svjedoka odbrane, ovaj sud ih ne prihvata, jer isti posmatrani zajedno ne predstavljaju jednu logičnu cjelinu, niti se nadopunjuju, već su protivrječni. Kao takvi, oni su opovrgnuti iskazima svjedoka optužbe M.B., Š.M. i Š.O., O.S., H.I. i D.DŽ., jer se radi o iskazima svjedoka koji posmatrano zajedno, čine jednu logičnu cjelinu i međusobno se nadopunjuju i nisu u suprotnosti jedan u odnosu na drugi.

Nadalje, u odnosu na tvrdnju odbrane da su u to vrijeme već postojale linije razgraničenja i rovovi između zaraćenih strana (VRS i Armije BiH), te da su se svjedok M.B. i smrtno stradali Š.S. našli na liniji razgraničenja tj. između rovova strana u sukobu, kojom prilikom je neki od projektila između zaraćenih strana usmrtio Š.S., saslušani su svjedoci odbrane G.Z. i P.M.. Navedeni svjedoci su govorili o tome da se tu noć neuobičajeno pucalo sa obje strane i da im je poznato da je tom prilikom stradao Š.S.. Iskazi ovih svjedoka opovrgnuti su iskazom svjedoka M.B. koji je jasno čuo i ostao dosljedan u tome da nakon što su ih Đ.I. i F.Č. propustili da prođu, čuo da se iza njihovih leđa puške repetiraju i da pucnjevi dolaze iza njihovih leđa. Iz naprijed navedenih razloga ovaj sud nije mogao prihvatiti tezu odbrane da su se kritične prilike svjedok M.B. i smrtno stradali Š.S. našli na liniji razgraničenja tj. između rovova strana u sukobu (VRS i Armije BiH), kada je počela rafalna pucnjava između strana u sukobu, kojom prilikom je neki od projektila usmrtio Š.S. Naime, po nalaženju ovog suda i okolnost da su postojali rovovi ne isključuje utvrđenu činjenicu da su se svjedok M.B.

i oštećeni Š.S. te noći sreli sa optuženim Đ.I. i F.Č. i razgovarali sa njima jer se poznaju od ranije, niti isključuje činjenicu pucanja iza njihovih leđa tj. iz neposredne blizine u čemu je bio izričit svjedok M.B., koji je jasno čuo kako se puške repetiraju iza njihovih leđa, a zatim da su uslijedili pucnjevi iza njihovih leđa, a ne sa okolnih brda. Po nalaženju ovog suda, prema dinamici nastanka i toka događaja nije od odlučnog značaja da li su bili iskopani rovovi i postavljene borbene linije, jer je utvrđeno iskazom svjedoka M.B. da su on i Š.S. krenuli iz D.V. koji je bio pod kontrolom VRS, odnosno 19. D. brigade, da su naišli na optuženog i F.Č., razgovarali sa njima te ih isti doveli u uvjerenje da će ih bez posljedica propustiti i dozvoliti im da prođu na teritoriju pod kontrolom Armije BiH.

Na kraju dokaz odbrane - potvrda „G“ d.o.o. B. od 15.07.2014. godine da je optuženi u periodu od 2004. godine do 2014.godine povremeno radio u navedenom preduzeću na pomoćnim poslovima, a kao dokaz da optuženi nije radio kao konobar u S. (što bi trebalo da dovede u sumnju pouzdanost iskaza svjedoka M.B.) ovaj sud ocjenjuje irelevantnim jer se njime ne dovodi u pitanje iskaz svjedoka M.B.a o navedenom događaju. Ovo stoga, što, gdje je optuženi radio nakon rata ovaj svjedok nije vidio, već je izjavio da je čuo kako je optuženi Đ.I. radio kao konobar, pa se time ne umanjuje vjerodostojnost iskaza svjedoka M.B. Na osnovu svega izloženog ovaj sud nalazi utvrđenim da je optuženi Đ.I. za vrijeme oružanog sukoba u svojstvu pripadnika VRS i 19. D. brigade VP 7074 S., postupao suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava, prekršivši odredbu člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine. Naime, navedenom odredbom se zabranjuje u svako doba i na svakom mjestu prema osobama koje ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, između ostalog povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu, a naročito sve vrste ubistva, sakaćenja, svireposti i mučenja. Pošto je optuženi Đ.I. za vrijeme oružanog sukoba u svojstvu pripadnika VRS i 19. D. brigade VP 7074 S., postupao suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava, kršeći naprijed pomenutu normu, tako što je zajedno sa umrlim F.Č. u namjeri da liši života civile M.B. i Š.S., ubio civila Š.S., na način opisan u izreci ove presude, on je tim radnjama počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona, koji je preuzet kao republički zakon.

Naime, utvrđeni način izvršenja krivičnog djela poduzimanjem objektivnih radnji istovremeno ukazuje da je optuženi prilikom izvršenja tih radnji, u subjektivnom smislu, postupao sa namjerom da zajedno sa drugim saizvršiocem liši života Š.S. i M.B.. Pucanje u dvojicu civila iz neposredne blizine i njima iza leđa ne ostavlja prostora za izvođenje bilo kakvog drugog zaključka osim da optuženi jeste postupao sa navedenom namjerom, a pri tome je bio svjestan i znao da se radi o civilima.

Iz navedenih razloga ovaj sud je utvrdio da je optuženi Đ.I. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona, jer radnje za koje je optuženi oglašen krivim predstavljaju krivično djelo iz stava 1. navedenog člana preuzetog KZ SFRJ, pa je u tom dijelu izvršio prekvalifikaciju, jer je u optužnici bilo navedeno da je počinio krivično djelo iz člana 142. KZ SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona.

Prilikom odmjeravanja kazne ovaj sud je imao u vidu sve okolnosti koje su, u skladu sa članom 41. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, od značaja prilikom odmjeravanja kazne. Pri

navedenom sud je pošao od činjenice da je za predmetno krivično djelo zapriječena kazna zatvora od najmanje pet godina. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog sud je cijenio činjenicu da optuženi ranije nije osuđivan. Kao otežavajuću okolnost sud je cijenio činjenicu da je optuženi zajedno sa drugim saizvršiocem, osim što je izvršio ubistvo Š.S., pokušao ubiti i još jednu osobu koja se sticajem okolnosti uspjela nepovrijeđena spasiti.

Imajući u vidu prednje izneseno ovaj sud je kao adekvatnu kaznu za počinjeno krivično djelo izrekao kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina. Ovaj sud nalazi da će se izrečenom kaznom zatvora moći ostvariti ciljevi generalne i specijalne prevencije krivičnih djela.

S obzirom da se optuženi Đ.I. povodom izvršenja ovog krivičnog djela nalazio u pritvoru, to mu se na osnovu člana 50. stav 1. KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru u periodu od 24.06.2014. godine do 17.07.2014. godine.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH sud je oštećene Š.M. i M.B. uputio na parnični postupak radi ostvarenja postavljenog ali ne i preciziranog imovinskopravnog zahtjeva, iz razloga što podaci u krivičnom postupku nisu dovoljni ni za djelimično ni za potpuno odlučivanje o istom.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH, ovaj sud je odlučio da optuženog Đ.I. oslobodi od dužnosti naknade troškova krivičnog postupka. Ovo stoga, što iz podataka u spisu proizilazi da je optuženi Đ.I. penzioner i osoba slabog imovnog stanja, pa bi, po ocjeni ovog suda, plaćanjem troškova krivičnog postupka bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog tako i članova njegove porodice.

Zapisničar
Šeta Mevlida,s.r.

Predsjednica vijeća
Filipović dr. Ljiljana,s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

